

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-382/2024-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sutkinji Ivani Hrkać, u pravnoj stvari tužitelja JUPITER Amalteja j.d.o.o., OIB 21503224024, Zagreb, Šenoina ulica 3, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Hrvoje Šimić iz Zagreba, Šenoina ulica 3, protiv prvotuženika TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB 86885657426, Dugopolje, Svetog Duje 8a, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dragan Josip Knežević iz Dubrovnika, Palmotićeve 11 i drugotuženika PARTNER BANKA d.d., OIB 71221608291, Zagreb, Vončinina ulica 2, koju zastupa punomoćnica po zaposlenju Sanja Hlupić Čipera, radi utvrđenja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 6. srpnja 2026. u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja i punomoćnika drugotuženika Ante Vujčića odvjetnika u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. Split, na ročištu za objavu presude 15. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je djelomično ništetna 5. odredba Ugovora o kreditu broj 832-41-002830 od 24. ožujka 2009. kojeg su sklopili drugotuženik PARTNER BANKA d.d. kao banka i prednik prvotuženika ETNA TRADING, d.o.o. kao korisnik kredita, u dijelu kojim je određeno da je kamatna stopa promjenjiva.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj JUPITER AMALTEJA j.d.o.o. tražio da sud utvrdi ništetnim Ugovor o kreditu broj 832-41-002830 od 24. ožujka 2009. kojeg su sklopili drugotuženik PARTNER BANKA d.d. kao banka i prednik prvotuženika ETNA TRADING, d.o.o. kao korisnik kredita, u preostalom dijelu, osim u dijelu određenom pod točkom I. izreke ove presude.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tužba u dijelu tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj JUPITER AMALTEJA j.d.o.o. tražio da sud utvrdi da postoji novčana tražbina prvotuženika TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426, Dugopolje, Ulica sv. Duje 8A, prema drugotuženiku PARTNER BANKA d.d., OIB: 71221608291, Zagreb, Vončinina ulica 2, u iznosu od 61.780,80 EUR koju je drugotuženik PARTNER BANKA d.d. OIB: 71221608291 10000 Zagreb, Vončinina ulica 2 dužan platiti prvotuženiku TENIMAR d.o.o. u stečaju OIB: 86885657426; 21204 DUGOPOLJE; Svetoga Duje 8a, u roku od osam dana uvećano za zakonske zatezane kamate po stopi od u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena do 1. kolovoza 2015. godine te od 1. kolovoza 2015. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na

razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena do 01. siječnja 2023. godine, a od 01. siječnja 2023. godine uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i to:

- počev od 25.03.2009. pa do isplate na iznos 1.125,29 EUR
- počev od 02.04.2009. pa do isplate na iznos 129,37 EUR
- počev od 02.05.2009. pa do isplate na iznos 483,88 EUR
- počev od 11.05.2009. pa do isplate na iznos 0,01 EUR
- počev od 02.06.2009. pa do isplate na iznos 514,80 EUR
- počev od 02.07.2009. pa do isplate na iznos 494,87 EUR
- počev od 02.08.2009. pa do isplate na iznos 516,21 EUR
- počev od 02.09.2009. pa do isplate na iznos 516,37 EUR
- počev od 02.10.2009. pa do isplate na iznos 494,13 EUR
- počev od 11.10.2009. pa do isplate na iznos 0,92 EUR
- počev od 21.10.2009. pa do isplate na iznos 1,58 EUR
- počev od 01.11.2009. pa do isplate na iznos 2,07 EUR
- počev od 02.11.2009. pa do isplate na iznos 507,73 EUR
- počev od 02.12.2009. pa do isplate na iznos 428,71 EUR
- počev od 02.12.2009. pa do isplate na iznos 68,80 EUR
- počev od 11.12.2009. pa do isplate na iznos 0,01 EUR
- počev od 01.01.2010. pa do isplate na iznos 0,22 EUR
- počev od 02.01.2010. pa do isplate na iznos 512,62 EUR
- počev od 11.01.2010. pa do isplate na iznos 0,76 EUR
- počev od 02.02.2010. pa do isplate na iznos 513,86 EUR
- počev od 01.03.2010. pa do isplate na iznos 2,15 EUR
- počev od 02.03.2010. pa do isplate na iznos 462,00 EUR
- počev od 02.03.2010. pa do isplate na iznos 826,43 EUR
- počev od 02.03.2010. pa do isplate na iznos 54.178,01 EUR

II. Nalaže se tužitelju JUPITER AMALTEJA j.d.o.o. da u roku od 15 dana naknadi drugotuženiku PARTNER BANKA d.d. troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura.

III. Odbija se zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u više zatraženom iznosu od 6.622,50 eura kao neosnovan.

IV. Odbija se tužiteljev prijedlog za preotvaranje glavne rasprave.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 31. srpnja 2024. ovom sudu podnio tužbu protiv prvotuženika i drugotuženika kojom zahtjeva da se utvrdi da je ništetan Ugovor o kreditu broj 832-41-002830 od 24. ožujka 2009. kojeg su sklopili drugotuženik PARTNER BANKA d.d. kao banka i društvo ETNA TRADING, d.o.o. kao korisnik kredita.

2. Pored toga, tužitelj tužbom zahtijeva da se utvrdi da postoji novčana tražbina prvotuženika TENIMAR d.o.o. u stečaju prema drugotuženiku PARTNER BANKA d.d.

koju je drugotuženik dužan platiti prvotuženiku sa zateznim kamatama, ne navodeći pritom iznos te novčane tražbine.

3. S tim u vezi, tužitelj je u tužbi izjavio da se prije podnošenja predmetne tužbe obratio tuženicima TENIMAR d.o.o. u stečaju i PARTNER BANKA d.d. dopisom od 30. srpnja 2024. radi dostave dokumentacije koja je potrebna radi utvrđenja točne visine tražbine koju prvotuženik TENIMAR d.o.o. u stečaju ima prema drugotuženiku PARTNER BANKA d.d. Međutim, da tuženici nisu odgovorili na dopis niti su dostavili traženu dokumentaciju unatoč tome što istom raspolažu. Izjavio je da ne može postaviti tužbeni zahtjev za isplatu određenog iznosa novca, prije nego što dođe do dokumentacije koju mu tuženici ne žele dati premda istom raspolažu, pa je istaknuo zahtjev za isplatu navodeći da će ga odrediti nakon što dobije potrebnu dokumentaciju, odnosno nakon što se provede vještačenje.

4. Zbog toga je zatražio da sud naloži tuženicima da dostave sve izvode od banaka ili druge pravne osobe kod koje se vodi račun tuženika te izvratke iz svojih poslovnih knjiga gdje su evidentirani primitci/uplate po Ugovoru o kreditu broj 832-41-002830 za korist drugotuženika PARTNER BANKA d.d.

5. Nadalje, tužitelj je u tužbi izjavio da je na temelju ugovora o pripajanju od 12. srpnja 2018., odluke skupštine društva preuzimatelja TENIMAR d.o.o. od 12. srpnja 2018. i odluke skupštine društva ETNA TRADING d.o.o. od 12. srpnja 2018., trgovačko društvo ETNA TRADING d.o.o. pripojeno trgovačkom društvu TENIMAR d.o.o., što je sve i upisano u sudskom registru, pa da je TENIMAR d.o.o. pravni sljednik ETNA TRADING d.o.o. Izjavio je potom da je rješenjem ovog suda poslovni broj St-81/2020 od 25. veljače 2020. otvoren stečajni postupak nad društvom TENIMAR d.o.o. te da je rješenjem ovog suda poslovni broj St-81/2020 od 9. lipnja 2020. utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika ADMONEO d.o.o. koji je na temelju ugovora o cesiji broj TEN 001 prenio na tužitelja tražbinu u iznosu od 7.000,00 EUR.

6. S obzirom na to da je tužitelj stečajni vjerovnik dužnika / prvotuženika TENIMAR d.o.o. u stečaju tužitelj smatra da ima pravo tužbom tražiti utvrđenje ništetnosti ugovora sklopljenog između drugotuženika PARTNER BANKA d.d. i prednika prvotuženika TENIMAR d.o.o. u stečaju, kao i utvrđenje da postoji obveza drugotuženika PARTNER BANKA d.d. prema prvotuženiku TENIMAR d.o.o. u stečaju jer bi kao stečajni vjerovnik imao veće izgleda naplatiti svoju tražbinu iz imovine dužnika.

7. Izjavio je tužitelj da je Ugovorom o kreditu broj 832-41-002830 ugovorena promjenjivost kamatne stope. No, da iz sadržaja ugovora o kreditu broj 832-41-002830 nije razvidan promjenjivi parametar, struktura kamatne stope, način usklađivanja s ugovorenim promjenjivim parametrom, trenutak kada se vrši usklađivanje, vrijednost promjenjivog parametra koja se uzima prilikom usklađivanja te referentna razdoblja na koja će se usklađivanje odnositi. S obzirom na to da nije određen način određenja promjenjive kamatne stope tužitelj smatra da je činidba neodređena i neodrediva, pa da je radi toga Ugovor o kreditu broj 832-41-002830 ništetan. Tužitelj tvrdi da su drugotuženik (banka) te korisnik kredita ETNA TRADING, d.o.o. smatrali bitnim i odlučnim promjenjivu kamatu te da je promjenjiva kamatna stopa bila uvjet i odlučujuća pobuda za sklapanje predmetnog ugovora o kreditu.

8. Tužitelj tvrdi da je drugotuženik kao kreditor imao odobrenje Hrvatske narodne banke za poslove odobravanja kredita i da je morao osigurati da u svakom trenutku ima iznos kapitala adekvatan vrstama, opsegu i složenosti usluga koje pruža i rizicima kojima je izložen ili bi mogao biti izložen u pružanju tih usluga, koji uključuje i tzv. pozicijski rizik, valutni rizik, iz čega da proizlazi da je promjenjivost kamatne stope svakako bila uvjet ugovora i odlučujuća pobuda. Motiv banke i njeno legitimno pravo da je sklapati ugovore s promjenjivom kamatom, a s obzirom na prirodu poslovanja banaka kao novčarskih institucija čiji je krajnji i legitimni cilj ostvarivanje zarade, posebno kada se radi o ugovorima o kreditu koji se sklapaju na dulje vremensko razdoblje i kada brojni ekonomski čimbenici izravno ili neizravno utječu na određivanje njezine visine.

9. Tužitelj tvrdi da je Ugovor o kreditu broj 832-41-002830 sastavio drugotuženik i da je to tipski ugovor. Za slučaj osporavanja ove činjenice predložio je da sud naloži drugotuženiku da dostavi preslike svih ugovora o kreditima sklopljene s pravnim osobama kao korisnicima kredita razdoblju od 2007. do 2009. kao dokaz da je u poslovnoj praksi drugotuženik sklapao tipske ugovore o kreditu sa promjenjivom kamatom te da je to bila odlučujuća pobuda, uvjet tj. motiv za sklapanje ugovora o kreditu. Osim toga radi utvrđenja tih činjenica predložio je izvesti dokaze saslušanjem svjedoka Marije Šola, Siniše Žanetića, Branke Oštrić, Martine Dalić, Ante Žigmana, Stanka Kasala i Zlate Božić-Pavletić.

10. Nadalje, izjavio je tužitelj da je plaćanje koje je ETNA TRADING d.o.o. učinila drugotuženiku temeljem Ugovora o kreditu broj 832-41-002830, plaćanje izvršeno bez osnove, pa da je drugotuženik plaćene iznose stekao bez osnove. Uz to izjavio je da ETNA TRADING d.o.o. nije znao da je ugovor o kreditu ništetan i da je podmirivao obveze po ugovoru o kreditu da bi izbjegao prisilu jer je predao mjenice i zadužnicu radi osiguranja. Naveo je i to da je drugotuženik bio nepošten stjecatelj i da je dužan platiti kamate od primitka svakog pojedinog iznosa.

11. Osim toga, tužitelj je predložio podnijeti prijedlog za pokretanje oglednog postupka radi rješenja pitanja: "Je li određena ili određiva činidba iz ugovora o kreditu kad je kamata promjenjiva, a nije određen promjenjivi parametar odnosno i/ili nije određena struktura kamate te način usklađivanja s ugovorenim promjenjivim parametrom (trenutak kada se vrši usklađivanje, vrijednost promjenjivog parametra koja se uzima prilikom usklađivanja te referentna razdoblja na koja će se usklađivanje odnositi)?"

12. Pored navedenih dokaza saslušanjem svjedoka predložio je tužitelj izvesti i dokaze čitanjem isprava: Ugovora o kreditu broj 832-41-002830, rješenja ovog suda poslovni broj St-81/2020-7, rješenja ovog suda poslovni broj St-81/2020-31, Ugovora o cesiji TEN 001, poruka elektroničke pošte, povijesnog izvotka iz sudskog registra za TENIMAR d.o.o. u stečaju, povijesnog izvotka iz sudskog registra za ETNA TRADING d.o.o., povijesnog izvotka iz sudskog registra za PARTNER BANKA d.d. i financijsko knjigovodstvenim vještačenjem.

13. Podneskom od 13. studenoga 2024. tužitelj je dostavio zapisnik Trgovačkog suda u Varaždinu sa sjednice svih sudaca Trgovačkog suda u Varaždinu održane 24.

rujna 2024. i prijedlog za pokretanje oglednog postupka Trgovačkog suda u Varaždinu Broj: Su-Op-1/2024-10 od 7. studenoga 2024.

14. U odgovoru na tužbu prvotuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Izjavio je da mu je za vođenje predmetne parnice potrebno odobrenje skupštine vjerovnika. Pored toga, izjavio je da nije u posjedu dokumentacije koju tužitelj traži manifestacijskim zahtjevom te je naveo da bi se dokumentacija trebala nalaziti kod prijašnje zastupnice po zakonu Zlate Božić Pavletić.

15. Drugotuženik je u odgovoru na tužbu prije svega istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda ističući da su ugovorne strane predmetnog Ugovora o kreditu tim ugovorom ugovorile mjesnu nadležnost suda u Zagrebu. Pored toga, drugotuženik je istaknuo da je tužba nedopuštena navodeći da se tražbine prema prvotuženiku mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku. Osim toga, tužba da je nedopuštena i zato što tužitelj nema pravni interes. To stoga što ugovor o cesiji br. TEN 001 nije valjan, pa tužitelj nije stekao tražbinu koja je predmet tog ugovora. Iz istog razloga da tužitelj nema ni aktivnu legitimaciju za vođenje postupka. Naime, izjavio je da iz dokumentacije dostavljene uz tužbu proizlazi da je tužitelj nekoliko mjeseci prije podnošenja ove tužbe već pokrenuo 70-ak istih ili sličnih postupaka protiv različitih banaka te da u svakom od njih sudjeluje kao zastupnik po zakonu 40-ak jednostavnih trgovačkih društava koji u nazivu sadržavaju prefiks "Jupiter", a koja su osnovana bez ikakvog gospodarskog cilja i svrhe, osim da putem njih, na razne načine opstruira stečajne postupke i pokreće brojne parnične postupke neosnovanim tužbama. Svi ugovori o cesiji, putem kojih tužitelj pokušava osigurati aktivnu legitimaciju u svim postupcima u kojima tuži banke kao zastupnik po zakonu "Jupiter" jednostavnih trgovačkih društava, da glase na minorne iznose, i to od 1.000,00 EUR do maksimalno 7.000,00 EUR, te da su svi ugovori sklopljeni s trgovačkim društvom ADMONEO d.o.o., kojeg zastupa direktorica Zlata Božić Pavletić, koja je ujedno i direktorica trgovačkog društva ETNA TRADING d.o.o. Na taj način da grupa "Jupiter" stječe neznatan udio u ukupnom dijelu priznatih tražbina (do 1%) u stečajnom postupku protiv društva TENIMAR d.o.o. u stečaju, a sve s ciljem da bi se povećao ukupan broj stečajnih vjerovnika i na taj način opstruirao stečajni postupak. Iz dokumentacije dostavljene uz tužbu, kao i iz javno objavljenih podataka na e-oglasnoj ploči sudova u stečajnom postupku, da proizlazi da je protiv stečajnih vjerovnika Zlate Božić Pavletić, direktorice trgovačkog društva ADMONEO d.o.o., s kojim je tužitelj sklopio predmetni ugovor o cesiji (kao i druge ugovore o cesiji) i Marka Božića Pavletića podnesena kaznena prijava zbog osnovane sumnje na počinjenje dva kaznena djela protiv gospodarstva – pogodovanje vjerovnika, opisano i kažnjivo u članku 250. stavku 1. Kaznenog zakona te kazneno djelo prouzročenja stečaja, opisanog i kažnjivog u članku 249. stavku 1. Kaznenog zakona. Nadalje, iz stečajnog spisa da proizlazi da je kaznena prijava dopunjena i protiv više fizičkih i pravnih osoba, između ostaloga, i protiv zastupnika po zakonu jednostavnih trgovačkih društava grupe "Jupiter" zbog osnovane sumnje na počinjenje dva kaznena djela protiv javnog reda - zločinačkog udruženja, opisanog i kažnjivog prema članku 328. Kaznenog zakona i počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja, opisanog i kažnjivog prema članku 329. Kaznenog zakona. Predložio je drugotuženik da sud prekine ovaj postupak do okončanja kaznenog postupka, a sve zbog prigovora nevaljanosti ugovora o cesiji na temelju kojega je tužitelj postao vjerovnikom prvotuženika.

16. Drugotuženik je naveo i to da je ugovorom o cesiji prenesen dio tražbine koju je stečajni upravitelj priznao kao tražbinu II reda, iako se zapravo radi o tražbinama povezanih osoba, jer je iz Izvješća o financijsko gospodarskom stanju dužnika danom od strane stečajnog upravitelja na početku stečaja vidljivo da su to tražbine koje su se u knjigovodstvu dužnika vodile kao tražbine prema poduzetnicima sa sudjelujućim interesima. Budući da se radi o povezanim osobama u stečaju, kojima je poveznica upravo Zlata Božić Pavletić, protiv koje se vodi kazneni postupak, i koje tražbine nisu niti trebale biti priznate u stečaju kao tražbine II reda, već se radi o tražbinama koje se prijavljuju po pozivu, da je cedirana tražbina koja nije uopće smjela biti priznata u stečajnom postupku.

17. Drugotuženik je istaknuo i prigovor zastare potraživanja.

18. Nadalje, smatra da ugovor o kreditu nije ništetan. To stoga što se na ugovor ne primjenjuju pravila Zakona o zaštiti potrošača. Naposljetku, da eventualna ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, a što nije bila. Uz to da do stupanja na snagu izmjena Zakona o potrošačkom kreditiranju iz 2013., koje su stupile na snagu 1. siječnja 2014., banke nisu imale zakonsku obvezu glede izmjene ili usklađivanja odredbi o kamatnoj stopi u postojećim ugovorima o kreditu na način da uvode egzaktnne parametre promjenjivosti kamatne stope.

19. Izjavio je da činidba nije neodređena niti neodrediva. Člankom 5. Ugovora o kreditu da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, koja na dan sklapanja ugovora iznosi 11% godišnje, a obračunava se i plaća mjesečno i o dospijeću kredita, a obračunava se u valuti odobrenja i plaća u kunama prema srednjem tečaju HNB-a važećem na dan plaćanja. Iz svega da proizlazi zaključak da odredbe ugovora o kreditu, kao i Općih uvjeta, nisu protivne načelu savjesnosti i poštenja, niti su protivne Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva te ne postoji nijedan razlog ništetnosti ugovora.

20. Predložio je da sud spoji parnice u kojima sudjeluju iste parnične stranke, a koje se kod ovog suda vode po istoj pravnoj osnovi, pod poslovnim brojevima: P-380/2024, P-381/2024, P-383/2024, P-384/2024, P-385/2024 i P-386/2024.

21. Izjavio je da se protivi prijedlogu za pokretanje oglednog spora navodeći da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 502.j Zakona o parničnom postupku jer da je Vrhovni sud Republike Hrvatske već zauzeo stav o pravnom pitanju koje je tužitelju sporno, a tužitelj ima mogućnost podnijeti prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjskih odluka na koje se poziva u tužbi, u slučaju da smatra da je praksa drugostupanjskih sudova neujednačena.

22. U odnosu na tužiteljevo traženje dokumentacije o uplatama korisnika kredita društva ETNA TRADING d.o.o., naveo je da poslovnu dokumentaciju uredno naplaćenih kredita nije u obvezi čuvati duže od jedanaest godina, a s obzirom na to da je kredit otplaćen još 2008. godine da je sva dokumentacija uništena, osim knjigovodstvene kartice kredita koju je dostavio u prilogu odgovora na tužbu.

23. Izjavio je i to da predmetna tužba predstavlja kršenje načela jednake vrijednosti činidbi i zlouporabu procesnih ovlaštenja od strane tužitelja, odnosno klasičan primjer obijesnog parničenja.

24. Predložio je drugotuženik da sud izvede dokaze čitanjem Ugovora o kreditu broj: 832-41-002830 od 24. ožujka 2009., Općih uvjeta poslovanja s poslovnim subjektima, Ugovora o cesiji br. TEN 001 od 16. svibnja 2024., Izvješća stečajnog upravitelja prvotuženika o gospodarskom položaju prvotuženika i njegovim uzrocima od 23. svibnja 2020. podnesenog u predmetu ovog suda poslovni broj St-81/2020, kartice prometa po ugovoru o kreditu broj: 832-41-002830 od 4. prosinca 2024.

25. Predložio je i da sud učini uvid u spis ovog suda poslovni broj St-81/2020, potom da od nadležnog državnog odvjetništva pribavi podatak o fazi postupka povodom kaznene prijave te da pribavi prilog ugovoru o cesiji radi utvrđenja činjenice je li cesija naplatna. Predložio je i to da sud učini uvid u spise ovog suda koji se vode po tužiteljevoj tužbi, po istoj pravnoj osnovi, i to spise poslovnog broja P-266/2024, P-267/2024, P-268/2024, P-277/2024, P-278/2024, P-282/2024, P-299/2024, P-300/2024, P-301/2024, P-309/2024, P-323/2024, P-326/2024, P-327/2024 i P-406/2024, radi dokazivanja obijesnog parničenja.

26. S obzirom na to da je drugotuženik dostavio financijske kartice, tužitelj je podneskom od 5. siječnja 2026. istaknuo određen zahtjev za utvrđenje tražbine prvotuženika prema drugotuženiku i tražio da sud utvrdi da postoji novčana tražbina prvotuženika prema drugotuženiku u iznosu od 61.780,80 EUR koju je drugotuženik dužan platiti prvotuženiku sa zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose kako je to pobliže navedeno pod točkom I. izreke ovog rješenja. Tuženici su se usprotivili uređenom tužbenom zahtjevu.

27. Na pripremnom ročištu održanom 6. srpnja 2026. tužitelj je ustrajao u prijedlogu da se izvede dokaz saslušanjem svjedoka Martine Dalić, i Ante Žigmana, dok je odustao od prijedloga za saslušanje Marije Šola, Zlate Božić Pavletić, Siniše Žanetića i Branke Oštrić, a svjedoka Stanka Kasala predložio je saslušati na okolnost da je imao uputu uprave sklopiti upravo ugovor kao što je predmetni ugovor o kreditu.

28. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije sadržane u spisu te je pregledao i pročitao sljedeće isprave: Ugovor o kreditu broj 832-41-002830 od 24. ožujka 2009., rješenje ovog suda poslovni broj St-81/2020-7 od 25. veljače 2020., rješenje ovog suda poslovni broj St-81/2020-31 od 9. lipnja 2020., Ugovor o cesiji br. TEN 001, poruke elektroničke pošte, povijesni izvadak iz sudskog registra za ETNA TRADING, d.o.o., povijesni izvadak iz sudskog registra za TENIMAR d.o.o. u stečaju, povijesni izvadak iz sudskog registra za PARTNER BANKA d.d., karticu prometa po ugovoru o kreditu broj: 832-41-002830 od 4. prosinca 2024., Opće uvjete poslovanja drugotuženika s poslovnim subjektima, Izvješće stečajnog upravitelja prvotuženika o gospodarskom položaju prvotuženika i njegovim uzrocima od 23. svibnja 2020. podnesenog u predmetu ovog suda poslovni broj St-81/2020.

29. Sud nije prihvatio prijedlog tužitelja da od drugotuženika traži dostavu preslike svih ugovora o kreditu sklopljenih s fizičkim i pravnim osobama u razdoblju od

2007. do 2009. radi dokazivanja da je odlučujuća pobuda, odnosno uvjet, motiv za sklapanje ugovora o kreditu bilo ugovaranje promjenjive kamate. To stoga što je predmet spora konkretan ugovorni odnos, pa je bilo važno utvrditi činjenice vezane za taj odnos, što je sud i učinio čitanjem isprave ugovora o kreditu broj 832-41-002830 od 24. ožujka 2009.

30. Sud nije izveo dokaz saslušanjem predloženih svjedoka jer je iz sadržaja izvedenih dokaza utvrdio bitne činjenice, pa nije bilo potrebe za izvođenjem daljnjih dokaza.

31. Sud nije izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem s obzirom na to da je tim dokaznim sredstvom tužitelj kanio dokazati koliko je ukupno prednik prvotuženika platio drugotuženiku. Tužba je odbačena u dijelu zahtjeva kojim je traženo utvrđenje postojanja obveze na vraćanje plaćenog, pa nije bilo potrebe za izvođenje tog dokaza. Iz istog razloga nije bilo potrebe ni za odlučivanjem o prigovoru zastare.

32. Sud nije tražio obavijest od nadležnog državnog odvjetništva o tome u kojoj je fazi postupak povodom kaznene prijave jer podatak o tome u kojoj je fazi postupak ne bi pridonio rješenju stranačkog spora.

33. Sud nije učinio uvid u spis ovog suda poslovni broj St-81/2020 jer drugotuženik nije konkretno označio isprave iz tog spisa koje je smatrao adekvatnima za dokazivanje neke činjenice. Drugotuženik nije niti tvrdio da je prethodno pokušao tražiti neku od isprava sadržanih u tom spisu, u smislu članka 232. stavka 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023.; dalje: ZPP), i da u tome nije uspio, pa da bi se njegov prijedlog prihvatio. Konačno, većina sadržaja spisa u stečajnim predmetima je javno objavljena, s obzirom na određenja Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/2015., 104/2017., 36/2022., 27/2024.; dalje: SZ), pa je i drugotuženik mogao pribaviti isprave i dostaviti ih u skladu sa člankom 230. ZPP-a.

34. Sud nije pribavljao niti spise ovog suda poslovnih brojeva P-266/2024, P-267/2024, P-268/2024, P-277/2024, P-278/2024, P-282/2024, P-299/2024, P-300/2024, P-301/2024, P-309/2024, P-323/2024, P-326/2024, P-327/2024 i P-406/2024 jer je ocijenio da je sadržaj tih spisa irelevantan za donošenje odluke u ovoj parnici..

35. Sud nije tražio od tužitelja da dostavi prilog ugovoru o cesiju radi utvrđenja činjenice je li cesija naplatna, jer ni ta činjenica nije važna za rješenje spora. Naplatan ili besplatan, ugovor proizvodi učinke ako su ispunjeni uvjeti za njegov nastanak i ako nema okolnosti koje utječu na valjanost ugovora.

36. Prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda, kojeg je u odgovoru na tužbu istaknuo drugotuženik, ovaj sud je ocijenio neosnovanim s obzirom na to da se na tužitelja, koji nije ugovorna strana predmetnog ugovora o kreditu, ne primjenjuju

odredbe tog ugovora o ugovorenoj nadležnosti. Pored toga, ovaj sud je nadležan odlučivati u ovoj pravnoj stvari i na temelju članka 34.b točke 5. ZPP-a.

37. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

38. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje ništetnim Ugovora o kreditu broj 832-41-002830 od 24. ožujka 2009., sklopljenog između drugotuženika kao banke i prednika prvotuženika društva ETNA TRADING, d.o.o. kao korisnika kredita, na iznos 57.000,00 EUR, te zahtjev da se utvrdi postojanje novčane tražbine prvotuženika prema drugotuženiku u iznosu od 61.780,80 EUR koju je drugotuženik dužan platiti prvotuženiku zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

39. Između stranaka nije bilo sporno:

- da su drugotuženik kao banka i trgovačko društvo ETNA TRADING, d.o.o. kao korisnik kredita 24. ožujka 2009. sklopili Ugovor o kreditu broj 832-41-002830, na iznos od 57.000,00 EUR;

- da je trgovačko društvo ETNA TRADING, d.o.o. pripojeno prvotuženiku, pa da je sukladno članku 541. stavku 2. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/1993., 34/1999., 121/1999., 52/2000., 118/2003., 107/2007., 146/2008., 137/2009., 111/2012., 125/2011., 68/2013., 110/2015., 40/2019., 34/2022., 114/2022., 18/2023., 130/2023., 136/2024.) prvotuženik sveopći pravni sljednik pripojenog društva ETNA TRADING, d.o.o.;

- da je nad prvotuženikom rješenjem ovog suda poslovni broj St-81/2020-7 od 23. veljače 2020. otvoren stečajni postupak;

- da je u stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom tražbinu u iznosu od 3.377.532,47 kuna prijavio stečajni vjerovnik Admoneo d.o.o. i da je ta tražbina priznata u cijelosti;

- da je tužitelj s trgovačkim društvom Admoneo d.o.o. sklopio Ugovor o cesiji br. TEN 001 temeljem kojeg je na tužitelja prenesen dio prijavljene i u stečajnom postupku priznate tražbine vjerovnika Admoneo d.o.o. i to u iznosu od 7.000,00 EUR.

40. Sporno je je li Ugovor o kreditu broj 832-41-002830 ništetan.

41. Tužitelj smatra da je ugovor ništetan jer je ništetna odredba ugovora kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, smatrajući da je baš ugovaranje promjenjive kamatne stope uvjet ugovora, odnosno odlučujuća pobuda.

42. Prije svega, trebalo je odlučiti o dopuštenosti tužbe, odnosno mogućnosti da tužitelj koji nije strana ugovora o kreditu broj 832-41-002830 traži utvrđenje ništetnosti ugovora, kao i postojanja tražbine prvotuženika prema drugotuženiku.

43. Osim toga, sporno je postoji li interes tužitelja, jer je drugotuženik tvrdio da tužitelj nije mogao postati stečajni vjerovnik, a osobito ne stečajni vjerovnik čija je tražbina svrstana u više isplatne redove, što zbog nevaljanosti ugovora o cesiji, što zbog toga što tražbina koja je na njega prenesena ne može biti tražbina višeg isplatnog reda.

44. Člankom 187. ZPP-a je propisano da se tužba kojom se traži da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave može podići kad je to posebnim propisima predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospjelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe.

45. Člankom 327. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005., 41/2008.; dalje: ZOO) je propisano da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba. Pravo zahtijevati utvrđenje ništetnosti ima i državni odvjetnik.

46. Člankom 328. ZOO-a je propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi.

47. Člankom 80. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023.; dalje: ZOO/23) je propisano da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

48. Na temelju spomenutog Ugovora o cesiji br. TEN 001 na tužitelja je prenesena tražbina društva Admoneo d.o.o. prema prvotuženiku te je tužitelj sukladno članku 84. ZOO-a/23 imatelj istih prava prema prvotuženiku kojih je prethodno ovlaštenik bilo društvo Admoneo d.o.o. Tužitelj, dakle, ima položaj stečajnog vjerovnika prvotuženika. Pravomoćnim rješenjem ovog suda utvrđena je tražbina vjerovnika ADMONEO d.o.o. u stečajnom postupku kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Ovaj sud u ovoj parnici ne može preispitivati to utvrđenje, koje je posljedica i izostanka osporavanja stečajnog upravitelja ili pak drugih vjerovnika o tome da tražbina treba biti svrstana baš među tražbine drugog višeg isplatnog reda. Nadalje, tužitelj je trgovačko društvo osnovano za obavljanje djelatnosti agencija za prikupljanje i naplatu računa te kreditnih ureda. Tužitelj je pred ovim sudom pokrenuo više parnica u kojima traži utvrđenje ništetnosti određenih ugovora o kreditu, pa tako i u ovoj parnici kani postići utvrđenje o nevaljanosti ugovora o kreditu, što je u određenoj vezi s djelatnošću koju obavlja.

49. Prema odredbi članka 273. ZOO-a/23 pobuda iz koje je ugovor sklopljen ne utječe na njegovu valjanost. Međutim, ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jedne ugovorne strane da sklopi ugovor i ako je druga ugovorna strana to znala ili morala znati, ugovor će biti bez pravnog učinka, odnosno ništetan. Prema članku 80. ZOO-a/23 ograničenje prijenosa tražbine postoji samo za tražbine čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, što u konkretnom slučaju nije primjenjivo na tražbinu iz ugovora o cesiji, pa je vjerovnik tražbine prema stečajnom dužniku prvotuženiku mogao prenijeti svoju tražbinu na tužitelja. Nameće se zaključak, a s obzirom na to da je tužitelj pokrenuo parnice radi utvrđenja ništetnosti raznih ugovora o kreditu prednika

stečajnog dužnika, da je pobuda iz koje je sklopio ugovor o cesiji upravo traženje pravne zaštite u odnosu na te ugovore o kreditu, što ne bi bilo nedopušteno.

50. Sud nije prihvatio prijedlog drugotuženika da se ovaj postupak prekine do okončanja kaznenog postupka. Najprije, drugotuženik nije naveo koja bi bila korist od utvrđenja u kaznenom postupku za utvrđenja bitnih činjenica u ovom postupku, a utvrđenja ostvarenja bića određenih kaznenih djela ne podrazumijevaju i utvrđenje o nevaljanosti pravnih poslova. Prema tome, odluka u kaznenom postupku ne predstavlja prethodno pitanje za ovu parnicu u smislu članka 12. ZPP-a.

51. Tužitelj, kao stečajni vjerovnik, podnio je ovu tužbu smjerajući postići veće izgleda za naplatu tražbine u stečajnom postupku. Iz navedenog jasno proizlazi interes tužitelja u ovoj parnici. To je ekonomski interes, dakle, interes za što uspješnijim namirenjem u stečajnom postupku. Ekonomski interes nije pravni interes, pa on nije relevantan za podnošenje tužbe na utvrđenje. No, postavilo se pitanje je li zbog položaja koji ima u stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom i zbog utjecaja koji posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu mogu imati na tužiteljeva subjektivna prava, tužitelj zainteresirana osoba iz članka 327. ZOO-a.

52. Člankom 322. stavkom 1. ZOO-a propisano je da je ugovor, koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva ništetan ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon o određenom slučaju ne propisuje što drugo.

53. Prema gore navedenoj odredbi članka 327. ZOO-a sud na ništetnost pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozvati svaka zainteresirana osoba. Zainteresirane osobe su i one koje nisu sklopile konkretni ugovor, ako učinci tog ugovora mogu utjecati na njihova subjektivna prava. U konkretnom slučaju učinak ugovora izravno utječe na subjektivno pravo tužitelja i to na pravo na namirenje u stečajnom postupku. Pravo na namirenje tužitelja u stečajnom postupku postoji i neovisno od odluke o zahtjevu za utvrđenje ništetnosti predmetnog ugovora, ono je utvrđeno odlukom suda u stečajnom postupku, ali odluka u ovoj parnici može imati utjecaja na ostvarenje tog prava. To stoga što se stečajni postupak prema članku 2. stavku 2. SZ-a provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. Dakle, postoji veza između učinaka ugovora (ništetnosti ugovora) i tužiteljeva subjektivnog prava na namirenje. Zato je sud tužitelja smatrao zainteresiranom osobom iz članka 327. ZOO-a/08 te je raspravio zahtjev za utvrđenje ništetnosti predmetnog ugovora o kreditu.

54. No sud nije priznao tužitelju pravni interes za podnošenje tužbe na utvrđenje da postoji novčana obveza drugotuženika prema prvotuženiku. To stoga što bi postojanje novčane obveze, odnosno vraćanja plaćenog, bilo posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora na temelju kojeg je prednik prvotuženika plaćao drugotuženiku. Prema članku 323. ZOO-a/08 oni na koje se izravno odnose posljedice ništetnosti su ugovorne strane, te su jedino ugovorne strane ovlaštene tražiti ono na što imaju pravo u slučaju utvrđenja ništetnosti ugovora. Stoga, od utvrđenja postojanja obveze vraćanja plaćenog na temelju ništetnog ugovora, tužitelj ne bi imao relevantne pravne koristi jer on i u slučaju povoljne odluke ne bi mogao od drugotuženika tražiti ispunjenje

te obveze, već onaj koji je na to ovlašten i to baš prvotuženik. Uz to, ni prvotuženiku kao vjerovniku te tražbine se ne bi mogao priznati interes za traženje utvrđenja postojanja novčane tražbine, jer se korist u tom slučaju postiže kondemnatornom zaštitom, pa je dakle za ostvarenje te tražbine relevantan samo kondemnatori zahtjev. Zato je sud odbacio tužbu u tom dijelu tužbenog zahtjeva.

55. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

56. Nakon odluke o nedopuštenosti tužbe u dijelu istaknutih tužbenih zahtjeva trebalo je odlučiti o tužiteljevu zahtjevu za utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu broj 832-41-002830 koji su drugotuženik i prednik prvotuženika sklopili 24. ožujka 2009.

57. Iz ugovora proizlazi da se drugotuženik obvezao staviti na raspolaganje predniku prvotuženika kao korisniku kredita iznos od 57.000,00 EUR u kunske protuvrijednosti za obrtna sredstva, dakle za financiranje tekućeg poslovanja društva, a prednik prvotuženika se obvezao drugotuženiku platiti ugovorenu kamatu i vratiti dobiveni iznos novca najkasnije do 1. ožujka 2010.

58. Odredbom 5. Ugovora o kreditu ugovorena je redovna kamatna stopa od 11,00% godišnje, promjenjiva. Kamata se obračunava i plaća mjesečno svakog prvog u mjesecu i o dospeljeću kredita. Kamata se obračunava u valuti odobrenja i plaća u kunama prema srednjem tečaju HNB-a važećem na dan plaćanja.

59. Dakle, u Ugovoru o kreditu nije naznačeno na koji način se mijenja kamatna stopa, već je samo navedeno da je kamatna stopa promjenjiva, bez navođenja jasnih i određenih objektivnih kriterija prema kojima može doći do promjene kamatne stope.

60. Zbog toga je djelomično nišetna odredba ugovora o kreditu o kamatnoj stopi u dijelu kojim je određeno da je kamatna stopa promjenjiva.

61. Naime, takvo nejasno i neodređeno ugovaranje promjene visine kamatne stope nije u skladu s pravnom prirodom obveznopравnih odnosa niti zadovoljava zahtjev određenosti i odredivosti činidbe u smislu članka 269. ZOO-a, kojim je propisano da predmet obveze mora biti moguć, dopušten i određen, odnosno odrediv, članka 271. ZOO-a, kojim je propisano da je predmet obveze nedopušten ako je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva i članka 272. ZOO-a kojim je propisano da je predmet obveze odrediv ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti.

62. Slijedom navedenog, trebalo je djelomično prihvatiti tužbeni zahtjev, jer je utvrđeno da je odredba kojom je određena promjenjiva kamatna stopa u ugovoru o kreditu djelomično nišetna.

63. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

64. No, zbog te djelomične ništetnosti odredbe kojom je ugovorena kamatna stopa, ugovor nije nišetan. Naime, propisano je člankom 324. stavkom 1. ZOO-a da nišetnost neke odredbe ugovora ne povlači nišetnost i samog ugovora ako on može opstati bez nišetne odredbe, i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda

zbog koje je ugovor sklopljen. Ali će ugovor ostati na snazi čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i važio bez nje (članak 324. stavak 2. ZOO-a).

65. Prema članku 1021. ZOO-a ugovorom o kreditu banka se obvezuje da korisniku kredita stavi na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje da banci plaća ugovorenu kamatu i dobiveni iznos novca vrati u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom.

66. Uvažavajući prethodno citirane odredbe ZOO-a, članak 324. i 1021., jasno je da predmetni ugovor može opstati i bez dijela odredbe o promjenjivosti kamatne stope koji je utvrđen ništetnim. Naime, i nakon utvrđenja ništetnosti dijela odredbe i dalje su valjane odredbe o iznosu novčanih sredstava danih kao kredit, te je opstala i odredba o visini kamatne stope u postotku navedenom u ugovoru (11,00% godišnje), kao i odredba o vremenu i načinu vraćanja kreditnih sredstava.

67. Pored toga, za navesti je da iz samog teksta Ugovora proizlazi da ugovaranje promjenjive kamatne stope nije bilo odlučujuća pobuda drugotuženika, a nije bilo niti uvjet ugovora. Naime, kao što je rečeno, Ugovor može opstati (iako je ispunjen) i bez dijela odredbe o promjenjivosti kamatne stope, pa je tužiteljev zahtjev kojim je tražio utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu u preostalom dijelu trebalo odbiti.

68. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

69. Nadalje, navedeno je da je tužitelj tražio da sud podnese prijedlog za pokretanje oglednog postupka. No, Trgovački sud u Varaždinu je podnio Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za pokretanje oglednog postupka za rješenje više pitanja, među kojima i pitanja zbog kojeg je tužitelj u ovom postupku predložio ovom sudu predložiti pokretanje oglednog postupka. Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj Gop-4/2024-25 od 18. veljače 2025. odbio prijedlog Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Su-Op-1/2024-10 od 7. studenoga 2024. za ogledni postupak radi rješavanja pravnih pitanja važnih za jedinstvenu primjenu prava podnesen u predmetu poslovni broj P-67/2023, pa tako i radi rješenja pitanja zbog kojeg je tužitelj i ovom sudu predložio pokrenuti ogledni postupak. Stoga nisu ispunjene pretpostavke iz članka 502. k ZPP-a.

70. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju članka 154. stavka 5., članka 155. i članka 164. ZPP-a. Naime, tuženici su uspjeli u parnici u pretežitom dijelu, jer je tužitelj uspio tek u neznatnom dijelu svog zahtjeva. Stoga je tužitelj dužan naknaditi drugotuženiku troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka jer je samo drugotuženik istaknuo zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

71. S obzirom na odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023.; dalje: Tarifa), vrijednost predmeta spora (300 eura do uređenja tužbenog zahtjeva, a nakon toga 62.080,80 eura) i postavljeni zahtjev za naknadu troškova (stranica 477 spisa), drugotuženiku su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi odvjetničkog zastupanja na ročištu 6. srpnja 2026. na temelju Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife u visini 500 bodova odnosno 1.000,00

eura; što uvećano za iznos PDV-a od 25% (Tbr. 46. Tarife) sveukupno iznosi 1.250,00 eura .

72. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke ovog rješenja.

73. Sud je odbio zahtjev drugotuženika za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu i podneska od 30. travnja 2026. jer iste nije sastavio odvjetnik kao punomoćnik. Pored toga, sud je odbio zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 331,81 eura i pristupa na ročište za objavu odluke u iznosu od 100,00 eura +PDV jer taj trošak nije nastao, kao i da mu naknadi trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 663,61 eura jer drugotuženik nije obveznik plaćanja sudske pristojbe za presudu.

74. Stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke ovog rješenja.

75. Pod točkom IV. izreke rješenja odbijen je tužiteljev prijedlog za preotvaranje glavne rasprave u ovoj pravnoj stvari. Tužitelj taj prijedlog obrazlaže time da je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u predmetu Pom- 11/2026, u povodu zamolnice ovog suda u predmetu P-386/2024, saslušana svjedokinja Marija Šola, te da je njen iskaz protivan navodima drugotuženika u ovom sporu.

76. Analizirajući tužiteljev prijedlog i zapisnik s ročišta održanog 22. rujna 2026. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u predmetu Pom-11/2026, sud je smatrao da nema potrebe za dopunom postupka niti za razjašnjenjem važnijih pitanja u smislu čl. 305. ZPP-a, pa je prijedlog odbijen.

77. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Splitu 15. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA HRKAĆ

Vrijeme potpisivanja:
15-10-2026
09:09:00

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=HRKAĆ
G=IVANA
CN=IVANA HRKAĆ

Sutkinja
Ivana Hrkać

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se može podnijeti u roku od 15 (petnaest) dana od primitka presude, putem ovog suda.

Dna:

- tužitelju uz poziv na plaćanje pristojbe na presudu
- prvotuženiku po stečajnom upravitelju
- drugotuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-aaa8e**

Kontrolni broj: **0a140-f5deb-b5a9d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA HRKAĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.